

føde Stoven i et Stige til Himlen. Han betragtede nøje hver flatterende Vinplante, nogle knoede sig rundt om Træstammerne, trykknede dem i et jernhaardt Jantag, andre løftede sig frit, fjedle klappende Pinjernes høje Stammer, eller andre løftede sig højt i tætte klumper af Ege. Til sidst fandt han Kataen — en blomstrende Plante af stor Skønhed, et flatterende Træ, der rakte til Himlen, men færdigede lante Rødder ned mod Jorden. Disse færdigede sig dybt i Jorden og stød op paa nu, saa de dannede en hel Stige fra Jord til Himmel.

Te Al greb fat i Planten og steg højt op, indtil han fra en himmelde Højde kastede et fidske Blis ud over Jorden, der saa uddredt under ham. Langt i det fjerne strølede Zanex Dje, og paa den indlige Himmel en Skare af fraalende Stjerner, der dannede et Juvelfors.

Dans sidste Blis paa Jorden gjaldt dette, her Matten omsluttede ham, holdt ham i sine Bløde Arme til sit Bryst og bar ham til Himlen, hvor en klar Stjerne otagte Ze Alis Mand og derefter skinnede med dobbelt Straalelys for at lede Menneffens Børn ad en skinnende Sti, prædet med Murader af Hjermetatte Gledstiene, til Himlen.

Mange Aar efter.
Af M. C. Mathieseni i „Min's Søndagsblad.“

(Fortalt.)

Dan havde været saa fordybet i sine Betragtninger, at han ikke havde bemærket en ældre Mand, der fra Høden var kommen op paa Valfen og nu stod i Nærheden og bestragtede ham nysgærrigt. Omhærd rømmede han sig, og Skaptajn Ralf saa op.

— Goddag, hilsede han og rejste sig. Raa, er De ogsaa kommen herop for at nyde Udsigten?

— Ja, aa ja, Udsigten herover fra er jo ret køn!

— Men! jeg vilde snarere lige ejendommeligt!

— Saamand ja, men det kommer vel an paa, med hvilke Øjne man ser. De er jo vist fremmed herovre?

— Jeg har da været her før! men det var rigtig nok i mine Drengaar, saa De vil skænde, at det er lange siden.

— Saa er der slet mange Aar-ændringer i Wellemtiden.

— Ja, det er højt rimeligt; men kom, lad os sætte os, saa kan De fortælle mig lidt om den Ting.

De satte sig, og Skaptajn Ralf bød Manden en Cigar.

— Høden og Engen der udenfor er vel, som de altid har været, begyndte han.

— Høden er den samme, hvorede Manden; men længere ude saa det anderledes ud for et halvt Hundre-aar siden. Ser De, da fandtes der et Vandløb mellem Engene, og den store Sand udenfor; men efterhaanden lag Sandet sig paa og indre Sandløbet, og da det var flet, lag det videre ind over Engene. For at stande Udelagelsen blev der saa plantet Risgarder langs Engranden, og saa lagde Sandet sig som en Sænderive paa begge Sider af disse, hvorpaa der plantedes Marehalm for at fastholde det. Paa denne Maade er den Bold opstaaet, som De vil kunne se derude.

Men i gamle Dage var Engene uden for Sæden Køllefjord, hvor Dyrderne om Sommeren pasede Kreaturerne, og den Gang dreves der en Iffe saa helt ubetvælsomt Gaafeest her. Gaafeene funde gaa Iffe og til Dels paa sig selv ude paa Engene hele Sommeren. Men nu har hver Mand faaet sit Stofke, og saa ma Kreaturerne jo holdes i Løjr; det er mere besværligt, og mange, der ser holdt en Aa og nogle faar samt en Gaafeest, maa nu nøjes med Faarene. Det er ikke saa rart for Smaakaarboiler, og dem er der mange af paa denne Del af Len. Længere nordpaa er det anderledes, der er flere større Gaarde og ubrakte Markenge.

— Mandene herbenne er vel saa Sæmand ligesom tidligere? spurte Skaptajnen.

— Ja, de fleste da. Men i gamle Dage gik de alle til Søs, naar de da ellers ikke færdigede noget. Det var gode Tider den Gang. Nu er det anderledes. Tidligere kom Sæmandene hjem om Vinteren; men nu, da saa mange fejler med Dampskibe, kan dette ikke lade sig gøre, sfer da, naar de er blivne Sæmand eller Skaptajner. Saa faar de ikke fri saa længe ad Gangen. Følgen deraf er blivende, at en hel Del af dem er flyttet til en eller anden Gavnedy, enten Kiensborg eller Gavnedy. Mange der efter Krigen i 64 var forblivne danske Under-

saatter og færdigede med danske Skibe, flatterede til Esbjerg eller Køl ugaun. Og hvad der gør Sagen værre for Dem, er, at de selvfølgelig har taget deres Formue med sig. Men da Gangen der er nu langt fra saa megen Velstand her som i den danske Tid. Og der er da heller ikke nær saa mange Bedoere her nu som før. Og færre vil der blive, naar vi gamle efterhaanden dør bort. Det er følgelig Udsigten.

— Det kan jeg forstaa. Saa er man vist heller ikke glad ved at være kommen under Krøffen?

— Nej, det kan de lide paa. Bedoerne her var jo udelukkende Danske før, og det er da for den Sags Skyld heller ikke mange Nyfærdige endnu. Men for Resten er der kun én, der brænder sig om disse Ting, nu om Stunder.

Saa vidt jeg hukker boede Landfogden hittede. Hvem er nu Landfoged her?

— Landfoged! Vi har skam ingen Landfoged mere, nu kaldes han Kommuneformand; men han bor da for øvrigt ogsaa derude. Den gamle Landfogeds Svigerhustru er nemlig bleven Kommuneformand. Vefillingen er, som De vil se, bleven i Familien. Der er bare den Fortælling, at nu hider der en præstisk Dreng paa Huset; før vadede Dannedrog over Det.

— De er da danskfærdig, kan jeg mærke.

— Jeg var med Skaptajn Danmer i 64 og maatte tilbringe en lang Tid af Aaret i Kongensfob indvænde. Det skal ikke være en tilfældig, det forfærdigt al det andet.

— De er meget andenstjertig. De kan jo ikke vide, om jeg ikke er Døffer.

— Ja, hvad gjorde saa det? Tror De maatte, at jeg ikke tør være bekendt, at jeg er danskfærdig? — Det har jeg rigtig nok Lov til at være. Men De kan da tale Dansk, og De før heller ikke ud til at være en Døffer.

Skaptajn Ralf lo.

— Se, se, det lader til, at De har boede Øjne og Øren med Dem.

— Det lærer man, naar man som Sæmand færdes blandt fremmede.

— Hvor længe Sæmandene herfra nu Dore?

— Na, hvad, nogle fejler fra Kiensborg, andre fra Gavnedy. I gamle Dage var der mange, der vadede, der færdigede fra Gavnedy. En hel Del af dem drev Nisseri ved Island. Men det er da nu ophørt for længe siden. En af de sidste boede i det Hus, De ser derude. Han hed Frederiksen, men har da været død i mange Aar; nu har hans Svigerdatter og Datter Stedet.

— Er Uvet paa et saa affides Sted nu aldrig forekommet Dem Sæmand har færdes ude i Verden?

— For fremmede vilde Uvet her vel nok være ensformigt; men for os, der er fødte og har bort hjem her, stiller Sagen sig ganske anderledes.

— Men hvis nu en Sæmand herfra først vendte tilbage hertil efter at have færdes mange, mange Aar blandt fremmede, tror De saa, at han vilde føle sig tilfærdig her?

— I saa Fald vilde han jo ikke længere have noget hjem her, og saa kunde det saamand gerne være, at han ikke vilde huses om at bo her; der vilde jo være vokset en helt ny Slægt op, som han ikke kendte til.

— De færdigede vel de fleste Bedoere paa Len, maatte dem alle?

— Derhjemme tror jeg ikke, der findes nogen, jeg ikke færdigede — af de voksne da. Vi gaar jo ud og ind hos hinanden, som om vi var en stor Familie.

— Dgaa faadant et Sted som i det lille Hus, der ligger saa ensomt derude, og som man kan se sig Laet af heroverfra?

Den gamle lo lidt.

— Jo, det kommer der skam mange mellem Aar og Dag!

— Saa hvorfor det?

— Jo, for der bor Skredderen.

— Han kan da ikke have noget stort Værfærd i den lille Høtte.

— Nej, det kan De have Met i; men Skredderen er da for Resten heller ikke nogen Mand.

— Svad i al Verden er han da?

Det er en Kvinde.

— Raa—aa! og hun bor der alene?

— Na, hvad skal det være i Vejen for det? Derovre herfer der ubetvælsomt Sifferfærd for Verlon og Ejen-

— Jeg tænkte om hun maatte var gift?

— Nej, det er hun ikke, og det har hun heller aldrig været. Det paastaaes rigtig nok, at hun i sin Ungdom har gaaet og ventet efter en Bærnkærdig; men Folk siger jo saameget. Hvorom alting er, saa er hun en brav Kvinde med en

stærk Villie, og saa er hun ivotig danskfærdig.

— Det sidste maa nok gøre hende dobbelt afgangværdig i Deres Øjne. Gjør hun selv Huset?

Den gamle saa forundret paa ham.

— Ja, hvem skulde ellers eje det? Hendes Moder har arligt og redeligt købt det af Skaptajn Frederiksen.

— Men De færdigede jo, at Skaptajn Frederiksen havde boet hittede.

— Det gjorde han ogsaa. Det lille Hus derude var slet ikke hans.

— Og alligevel søgte han det? Det var da en mærkelig Ting.

— Na nej, endda ikke! Huset tilhørte en Mand, vi kaldte Jens Nissen, og som i mange Aar havde føret med Skaptajn Frederiksen. Men Jens Nissen og hans Kone boede med saa Dages Wellemtrun af Halsøge. Sogdommen var saa ondartet; jeg selv mistede to Børn, og der døde mange andre. Efter Ejerens Død stod Huset tomt, og kun Skaptajnen Frederiksen færdigede for, at det ikke blev forladt. Jens Nissen havde nemlig en Søn, som var kommen til Søs, et Aars Tid før Forældrene døde. Det var for hans Skyld, at Skaptajn Frederiksen søgte at bevare det. Men han lod aldrig høre fra sig og var som helt forsvunden, og da saa nogle Aar var gaaede, mente Frederiksen, det var heldigere at sælge det og sætte Penegene paa Rente, saa færdigede Sønnen jo altid saa dem. Hvis han engang skulde komme tilbage, Morten Dues Ende, for hvem det var gaaet tilbage efter Mandens Død, købte det og flattede derind med sin Datter, efter at det var blevet sat ordentlig i Stand. Nu er Engen for langt borte; men Datteren bor der endnu. Det er hende, vi falder Skredderen for. Resten var det Jens Nissers Søn, Folk sagde, hun i sine unge Dage gik og ventede efter.

— Renter hun ham da ikke længe?

— Ja, hvem kan sige det! Hun kan rigtig nok være ravnemundt — somme Tider endog mere, end Folk synes om — men i det, der angaar hende selv, skal hun nok vide at holde Tænde for Tænde. Og hun er jo desuden allerede — ja lad mig se, hvor gammel kan hun være? Hun var vist paa Alder med min Kristian, og han vilde nu have været over de fyrrer. Saa maa hun vist være deromkring ved Men det er der nu rigtig nok ingen, der skal se paa hende, hun synes langt yngre. Skulle Tanter hun har gjort og gør sig om Jens Nissers Søn, er der sikkert ingen andre end hun selv, der ved; men hun har da ligesom godt i alle de mange Aar vedligeholdt hans Forældres Grave. Den almindelige Mening var, at Sønnen for længe siden var død og borte. Men saa engang kom min yngre Søn hjem og fortalte, at han inde paa Skindstien havde været om Bord i et Skib, der færdigede af en Skaptajn Ralf, men slet bag efter havde hørt, at han skulde være her fra Len, og da Jens Nissers Navn egentlig var Jens Ralf, saa var vi nærværdig at tro, at det maatte have været hans Søn, der havde faaet Skib at føre. Men det er jo nu mange Aar siden; senere er der ingen, der har hørt noget, om ham.

— Ja, saa er det næsten rimeligt, at hun har hørt op med at vente.

— Ja, det er det vel; men derfor kan det godt være, at hun ikke har glemt ham, hvis der ellers har været noget om Sagen; men det er da for Resten noget, som kun kommer hende selv ved.

— Ja, og saa Jens Nissers Søn, hvis han lever.

Saamand ja! — Den gamle saa forundret op og betragtede Skaptajnen færdigede, idet han rejste sig. — Raa, jeg skal nok se til at komme videre.

— Saa skal De have mange Tak for, hvad De har fortalt mig, det har interesseret mig overmaade meget. Men vil De ikke have en frisk Cigar?

Den gamle takkede, tændte Cigaretten og sagde farvel, idet han paan sig færdigede et forundret, spørgende Blis paa Skaptajnen, der kort efter saa ham forbinde mellem Klitterne. Selv tog han Vejen over til Kirken; han vilde besøge sine Forældres Grave.

(Sluttes.)

Ruffin, Nebr.

„Livet genfinder i Høit som en Drøm, Aar efter Aar finder fort.“ Men ikke det vilde være godt at betide Davids Dan; Ler os færdigede at tale vore Dage, at vi bekomme Visdom i Sjertel!“ W. 90, 12.

Nu er vi allerede et Stykke hvide i det nye Aar; men det ikke vilde være godt ved Markfærdig at bede Herren lære os at tænke vore Dage. Nu er min Skal med alle Nyheder fra, saa kan man jo fritjes til at færdigede, som man ofte læser i Broce: Alt gaar ved det gamle; det er en fedelig Nøhed, hvis det gamle ikke duer noget. Vi erfarer dog en Gang imellem, Herren være Lovet, at en, kan sige med Panus: Det gamle er forbigangen, alt er bleven nyt.

Den 10. December fejrede Kresten Olsen og Guitra fra Nuffin deres Guldbrøllup. Det er jo en Begivenhed, som ikke sker indendørs hver Mandes Dør. Derfor kunde vi som Menighed ikke lade den Høitid gaa uudsagt hen. Pastor L. Jensen besluttede saa sammen med Sturelsen paa Menighedens Bæne at bestyffe Guldbrøllupparret sammen med alle Gæsterne i Kirken Kropp. Vi samlede saa Formiddagen kl. 10:30 til Aftengang, hvor en Del sammen med Brudeparret mødte den hellige Rødder. Pastor Jensen prædicatede fra 1. Tim. 4, 8: „Gudsfrugt er nyttig til alle Ting“, og han betonedede den færdigede Gudsfrugt. Der er dem, som mener, at Gudsfrugt er færdigede for de unges Gærdere. Nej, roartimod, Gudsfrugt vil give de unge Glæde. Der er ogsaa dem, som mener, at Gudsfrugt er færdigede i en Menighed. Hvor der efter Guds Ord bliver sat Stel imellem troende og vantro. Mange vil have Gudsfrugt at røse med, som en Mand der havde færdigede Bænefrugt at røse med. Den billige Gudsfrugt ligner Gudsfrugtsbæne; mange Guds Tjenere følger billige Gudsfrugt, saa at Menigheden godt kan have baade Gudsfrugt og Berdsfærdigede. De er færdigede Proleter, som Guds Ord siger om: „De Løb og vi falder Skredderen for. Resten var det Jens Nissers Søn, Folk sagde, hun i sine unge Dage gik og ventede efter.“

— Renter hun ham da ikke længe?

— Ja, hvem kan sige det! Hun kan rigtig nok være ravnemundt — somme Tider endog mere, end Folk synes om — men i det, der angaar hende selv, skal hun nok vide at holde Tænde for Tænde. Og hun er jo desuden allerede — ja lad mig se, hvor gammel kan hun være? Hun var vist paa Alder med min Kristian, og han vilde nu have været over de fyrrer. Saa maa hun vist være deromkring ved Men det er der nu rigtig nok ingen, der skal se paa hende, hun synes langt yngre. Skulle Tanter hun har gjort og gør sig om Jens Nissers Søn, er der sikkert ingen andre end hun selv, der ved; men hun har da ligesom godt i alle de mange Aar vedligeholdt hans Forældres Grave. Den almindelige Mening var, at Sønnen for længe siden var død og borte. Men saa engang kom min yngre Søn hjem og fortalte, at han inde paa Skindstien havde været om Bord i et Skib, der færdigede af en Skaptajn Ralf, men slet bag efter havde hørt, at han skulde være her fra Len, og da Jens Nissers Navn egentlig var Jens Ralf, saa var vi nærværdig at tro, at det maatte have været hans Søn, der havde faaet Skib at føre. Men det er jo nu mange Aar siden; senere er der ingen, der har hørt noget, om ham.

— Ja, saa er det næsten rimeligt, at hun har hørt op med at vente.

— Ja, det er det vel; men derfor kan det godt være, at hun ikke har glemt ham, hvis der ellers har været noget om Sagen; men det er da for Resten noget, som kun kommer hende selv ved.

— Ja, og saa Jens Nissers Søn, hvis han lever.

Saamand ja! — Den gamle saa forundret op og betragtede Skaptajnen færdigede, idet han rejste sig. — Raa, jeg skal nok se til at komme videre.

— Saa skal De have mange Tak for, hvad De har fortalt mig, det har interesseret mig overmaade meget. Men vil De ikke have en frisk Cigar?

Den gamle takkede, tændte Cigaretten og sagde farvel, idet han paan sig færdigede et forundret, spørgende Blis paa Skaptajnen, der kort efter saa ham forbinde mellem Klitterne. Selv tog han Vejen over til Kirken; han vilde besøge sine Forældres Grave.

(Sluttes.)

Ruffin, Nebr.

„Livet genfinder i Høit som en Drøm, Aar efter Aar finder fort.“ Men ikke det vilde være godt at betide Davids Dan; Ler os færdigede at tale vore Dage, at vi bekomme Visdom i Sjertel!“ W. 90, 12.

de Mindernes og Glædens Høitid. Skant var det at famles til Guds-tjeneste sammen med de mange, og skont var det at famles til Zuletrøffer en Aften, hvor Høitidene udbrøte et velordnet Program, og haer der bagter blev uddelt Gaver og Gøder.

Mrs. Etoo fra Prusa, Colorado, er i denne Tid i Besøg hos Penner fra Jordbuns Dage, færdigede Hans Hansen og Guitra.

Mr. Nicolay Jensen og Guitra fra Colorado er i denne Tid i Besøg hos deres Zooger Søren Jensen og Guitra; det er nok omtrent 40 Aar, siden Søffendeparret saa hinanden sidt.

Det Kvindeforeningens Marsmøde blev Mrs. Masinus Peterfen valgt til Formand, Mrs. Kait, Hansen Sekretær og Mrs. Marins Peterfen Kasserer.

En Ungdomsforening blev stiftet den 17. December 1914 — Pastor Hansen Formand, Johan Waldemar Viceformand, Peter C. Peterfen Sekretær og Minie Nielsen Kasserer. Ungdomsmederne har i et Par Aar været ledet af et Medlem af Menigheden, men nu har Pastor Hansen, som nye Præst, taget fat paa Arbejdet blandt Ungdommen.

Mrs. Dora Rahr, Story City, Iowa, er i Vinter i Besøg hos sin Søster Mrs. Fred Peterfen.

Den 13. Januar holdt Menigheden sit Marsmøde. Sekretærens og Kasserers Rapport blev hørt paa med Opmærksomhed; der var Oerogstad i Kassen. C. M. Peterfen blev valgt som Trustee og Formand og Johan Waldemar som Deakon. Anders Nielsen blev genvalgt til Sekretær og Søndagskoleforstander, og Jesper L. Nielsen genvalgtes som Kasserer. Peter Jensen som Pladsanfører, Hans Jørgen Peterfen som Koffe-Angiver. N. A. Christensen Sangleder, og Korrespondenten til „Daniferen“ blev ogsaa genvalgt.

Et fælles Ungdomsmøde for Del Len og Selma vil blive afholdt Søndag den 31. Januar i Selma, og det er Meningaa at afholde fælles Ungdomsmøde en Gang i Maanedens Høitid i Selma og Del Len foruden de regelmæssige Ungdomsmøder paa hver sit Sted.

Den første Uge i Januar samlede vi hver Aften til Bønemøde, hvor vi brugte d. Evang. Alliances Tekster. Ugen derefter fortsatte vi hveranden Aften med Samtale og Bønemøder. Disse Møder var til megen Bøffærdigede for Guds Folk.

N. W.

Canada Svæde
for at føde Verden

160 ACRE FARMS IN WESTERN CANADA FREE

De kan få et Smedestøb paa 160 Acres frit og omkostningsløst, hvis I vil bygge et hus paa den. De kan få et hus paa 160 Acres frit og omkostningsløst, hvis I vil bygge et hus paa den. De kan få et hus paa 160 Acres frit og omkostningsløst, hvis I vil bygge et hus paa den.

W. V. BENNETT,
Room 4, Bee Bldg., Omaha, Nebr.
Canadian Government Agent.

Til Salg eller Bytte.

Nogle af de bedste Farme i Washington, Burr, Guming, Wayne, Iron, Cedar og Pierce Counties, Nebraska. Uagledes herre og mindre Ejendomme i og uden for Apen Blair.

Hværbmærkede Tilbud.

Robinson Realty
Blair, Nebr.

Mr. W. A. McFarland
fra Vertha, Nebr., har købt Philip Nelsons Lager af Skolmaalbarer. Overtagelsen finder Sted denne Uge.

Se Mr. McFarlands Annonce i næste Nr. af „Daniferen“.

FRU HEMPELS KOGEBOG.

En økonomisk Husholdnings Koge- og Syltebog. 289 Sider. Trykt paa godt Pair med store, klare Typer. Af Forfatterens Forord hidsættende følgende:

„Naar jeg har samlet denne Haandbog for Husmødre, er det ikke fordi, det er noget nyt, der her fremkommer; men i de ikke faa Aar, jeg har beskæftiget mig med den huslige Gerning, har jeg samlet og opskrevet hvad nyttigt, sparsommeligt og godt, jeg har prøvet og erfaret.“

Bogen vil findes nyttig i enhver Husholdning — større eller mindre — hvor der ses hen paa Økonomi og god Orden.

Vor Speciel Pris 75 Cents.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Starck Pianos

You Can Save \$150 By Buying Direct From Our Factory

30 DAYS FREE TRIAL IN YOUR OWN HOME

You can have a beautiful Starck piano in your own home for 30 days free trial without paying anything in advance. All we ask is that you will play upon, use and test this piano for 30 days. If, at the end of that time, you do not find it the highest grade, sweetest toned and finest piano in every way, that you have ever seen for the money, you are at perfect liberty to send it back, and we will in that event, pay the freight both ways. This Starck Piano must make good with you, or there is no sale.

Save \$150.00 or More Easy Payments

We ship direct to you from our factory, at prices that save you upwards of \$150.00 in the cost of your piano. We guarantee to furnish you a better piano for the money than you can secure elsewhere. You are assured of receiving a satisfactory sweet toned durable high grade piano.

You pay no cash down, but after 30 days of trial, you can begin payment on the lowest, easiest terms ever suggested by a piano manufacturer. These terms are arranged to suit your convenience, and you can buy a piano for your home, without missing the money.

Starck Player-Pianos
Starck Player-Pianos are rich toned, and easy to operate. You will be delighted with the many exclusive up-to-date features of these wonderful instruments, and pleased with our very low prices.

Catalogue Free
Send today for our new beautifully illustrated catalogue which gives you a vast amount of important piano information. Write today.

P. A. STARCK PIANO CO., 1400 Starck Building, Chicago, Ill.

- TWO BOOKLETS FOR ALL LUTHERANS**
By Rev. J. R. E. Hunt.
- I
Interesting Information about the Lutheran church.
- II
The Efficient Congregation. A Working Church.
- Each booklet is of 28 pages.
- Prices:
5 cents each.
12 Copies for 50 Cts.
50 Copies for \$2.00
- Dan. Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.
- SOME BOOKS FOR THE CHILDREN.**
- A little Missionary 35
Agassias Unknown Way 25
Jessica's Prayer ..... 25 and 35
The Story of David 35
The Lord is Wonderful 25
A Child's Story of the Old Test 40
A Child's Story of the New Test 40
A Child's Life of Christ 40
Beautiful Bible Stories for Children 50
Aunt Charlottes Bible Stories 50
The Story of Jesus 50
Mother Stories from the Old Test 40
Mother Stories from the New Test 40
A Child's Garden of Verses ..... 25 and 50
Little Lame Prince 35
Black Beauty 35
Uncle Tom's Cabin 35
Grandfather's Chair 35
Lives of the Presidents 35
The Story of the American Flag 40
Anderson's Fairy Tales ..... 35, 50 and 75
Robinson Crusoe ..... 35, 50 and 1.00
- Dan. Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.